

Vệ sỹ :

- theo tình hình tôi thăm dò được là người nhà cô ấy bị bệnh..
 - người nhà ?
- Anh thăm nghĩ cô làm gì còn người thân nào trên đời..
- người nhà là trai hay gái ? Già hay trẻ ?

Vệ sỹ :

- chủ tịch đợi tôi lát..
- Anh cầm chiếc điện thoại trên tay , tim đập nhanh hơn bao giờ hết.. đôi mắt thỉnh thoảng lại liếc xuống chờ đợi..
- Bông :
- bố ôm Bông đi.

- ơ bố tưởng Bông ngủ rồi..thế bông mệt chỗ nào..
 - con không mệt..
 - thế s con gọi điện nói con ốm..
 - là mẹ Thư bảo nói con ốm thì bố sẽ về ôm con ngủ..
- Anh nhìn thẳng vào Bông :
- Bông có biết rằng nói dối là hư khôg ? Nếu hư bố sẽ k yêu Bông nữa.
- Bông khoanh tay vào mếu máo :
- con xin lỗi bố Minh..bố yêu con nhá..
- Minh gật đầu :
- bố tha lỗi cho Bông lần này ..con ngủ đi nhé.

Bông vâng dạ rồi nhắm mắt vào..

Thư mở cửa phòng :

- anh về rồi à ?
- Anh nhìn Thư rồi không nói gì..thư cười :
- anh mệt thì nghỉ sớm đi..
 - Thư này..anh nghĩ lần sau em k nên tạo thói quen xấu cho con..
- Thư vẻ mặt khó hiểu.

Anh :

- nếu lấy con ra để níu kéo anh thì em sai rồi..
- Nói rồi anh cầm áo khoác bước đi , Thư chạy ra ôm anh sau lưng :

- em đã cố gắng rất nhiều anh biết không ?
- bát nước đổ đi sẽ chẳng còn lấy lại được đâu em.

Thư ngồi xuống ,tay đập xuống đất :

- anh muốn em □hết thì mới hài lòng sao Minh ?

Anh xuống dưới nhà , tựa đầu vào ghế sofa nghĩ đến Thúy..quả thực mà nói anh cảm nhận được cô ấy vẫn k có gì thay đổi nhiều ngoài bản tính trầm lặng hơn..mê man trong suy nghĩ , anh nhận được cuộc gọi của vệ sỹ :

- theo thông tin điều tra , cô ấy tới viện chăm một bé trai..

Tim anh nhói lên :

- bé trai ? Tuổi..
- dạ gần 4 tuổi..

Anh rơi chiếc điện thoại trên tay xuống sàn , anh nhớ lại những vết rạn trên bụng Thúy , nhớ lời khẩn cầu cần 50tr ..

- lẽ nào..cô ấy đã có con ?

Anh vội vàng bước đến chiếc xe và đi ngay trong đêm tối..thư ở trên tầng thấy đèn xe sáng , cô chạy vội đuổi theo :

- anh muốn thoát khỏi em..không có dễ đâu..

Cả thành phố chìm đắm trong màn đêm , chìm đắm trong cơn mưa cùng đợt gió se lạnh..chỉ có anh là hồi hải khác thường , tay anh đập mạnh vào chiếc vô lăng..anh ngóng trông , anh chờ đợi đoạn đường tới bệnh viện sao cứ xa mãi..

Thúy bên giường bệnh nắm chặt lấy tay con , cô nhẹ nhàng lau những ngón tay nhỏ bé của con..

Cu Bi :

- có phải cu Bi bệnh lên mẹ buồn..

Thúy cười :

- mẹ buồn chứ , mẹ chỉ muốn cu Bi của mẹ mạnh khỏe chơi đùa thôi..

Cu bi cười :

- con sẽ khỏe lại chứ mẹ..
- tất nhiên rồi..cu Bi sẽ sớm khỏe để về quê , có bé Na hàng xóm , bác chủ hàng hoa quả và cô giáo cùng các bạn mong chờ cu bi trở về..

Cu bi vỗ tay :

- hoan hô thích quá..thế còn bố Trung thì sao mẹ?

Thúy ngập ngừng , ánh mắt buồn xuống :

- bố con đi công tác xa rồi..

Ở cổng bệnh viện , vệ sỹ của anh đã chờ sẵn.

Minh :

- đưa bé đâu ?
- dạ..đang phòng bệnh thưa chủ tịch..
- tôi cần gặp bác sỹ khoa đấy..
- 5p sau bác sỹ trưởng khoa đi ra cúi đầu chủ tịch..
- làm phiền bác sỹ đêm khuya rồi.

Bác sỹ :

- chẳng mấy khi chủ tịch tới đây , không có gì là phiền hết..
- tôi cần hồ sơ bệnh án cháu bé nằm giường 06 phòng 105..

Bác sỹ gật đầu rồi nói với y tá :

- đi lấy hồ sơ bệnh án giúp tôi..

Rất nhanh sau đó , cầm hồ sơ rên tay , đôi mắt anh nheo lại :

- nguyên thiên anh..22/10/20xx..bệnh nhiễm trùng máu..

Như dần hiểu ra được sự việc , anh gật đầu đi đến trước cửa phòng bệnh , nước mắt anh đã rơi khi nhìn thẳng bé đang ngủ say..thoạt nhìn anh cứ ngỡ bản thân mình hồi còn bé..anh nín thở ngồi gục xuống rồi ôm đầu..

Thư ký đi tới ..

- chủ tịch không s chứ ?

Anh lắc đầu :

- cậu nhìn đi , thằng bé rất giống tôi đúng không ?

Thư ký nhìn vào rồi ôm mồm..

- ôi..y như bản sao của anh ấy ạ..

Anh gật đầu..

- tôi có con mà không hề hay biết..tôi tự cảm thấy xấu hổ với chính bản thân mình..con tôi ..

Thư ký động viên :

- chỉ là sự cố ngoài ý muốn thôi ạ , đâu ai nghĩ trước được như vậy..
- à phải rồi , chuyển thằng bé lên phòng Vip hiện đại nhất cho tôi..

Thư ký tuân lệnh bước đi , anh mở cửa phòng..nhẹ nhàng từng bước vào thật chậm để tránh làm ảnh hưởng tới cô và cu Bi..anh đứng ngẩn nhìn 2 mẹ con đang ngủ say , nước mắt anh đã rơi , sống mũi anh cay cay..bao nhiêu

câu nói cho vừa , bao nhiêu lời xin lỗi mới bù lại được tuổi thơ không cha của con..cứ nghĩ đến thiên thần bé nhỏ chào đời , nghĩ đến từng bước đi đầu tiên của con và những câu nói bi bô bà bà , mẹ mẹ , bố bố mà chẳng biết bố mình là ai..anh đau lắm , giận mình lắm..

- con trai à ? Nếu có thể mua lại được thời gian , bố nguyện đánh đổi tất cả để được bên con trong những khoảnh khắc đặc biệt nhất.

Bác sỹ bước vào :

- chủ tịch , giường Vip đã chuẩn bị xong ..có cần xếp bệnh nhân lên luôn không ạ ?

Anh gật đầu ra hiệu :

- để cho mẹ con cô ấy ngủ thêm ..

Anh lặng lẽ đi ra ngoài bước vào xe , nhấn mạnh bàn ga đi thẳng về phía trước , chiếc xe vừa lăn bánh rời khỏi thì xe của Thư tiến vào ..cô ngó nghiêng sau nhiều vòng tìm kiếm k thấy anh đâu , cô tức giận bước ra xe rồi đập mạnh vào vô lăng :

- Khế tiết , lại mất dấu vết ..

Xa xa cô thấy người của anh ngay trước mặt , cô nheo mắt suy nghĩ :

- bọn Họ làm cái quái gì trong này không biết .

Cô lái xe trở về nhà ..vừa đi vừa ảm ức khi mọi tin tức đều được phong toả ..

Anh dừng xe lại bên ven hồ , mặt nước rọi sáng ánh trăng như tỏ rõ lòng anh vậy , chiếu sáng lên khuôn mặt đang hoá đá của anh.., từng cơn gió se se lạnh thổi mát vào tâm hồn lạnh ngắt của anh , anh cúi đầu vào vô lăng rồi rơi từng giọt nước mắt muộn màng ..địa vị cao để làm gì , tiền nhiều để làm gì , cuối cùng ngay đến bản thân có một cậu con trai mà anh cũng không hề hay biết .. anh hận , hận chính bản thân và cái lòng tự cao của mình..và quan trọng hơn cả , anh hận mình đã đánh mất một chữ tin để rồi tái diễn một sai lầm cả đời không quay lại được mà sửa chữa .. cứ nghĩ đến những năm tháng thẳng bẻ thiếu thốn từ tình cảm đến vật chất , trái tim anh quặn thắt lại .. anh thương cô , một cô gái bé nhỏ gồng mình cố gắng để lo cho con , trong khoảng thời gian vất vả nhất thì chính anh lại có suy nghĩ hận cô , thậm chí hận đến nỗi không bao giờ muốn gặp lại ...anh cảm thấy xấu hổ với chính mình.. thứ độc dược mạnh nhất để làm tan vỡ một hạnh phúc đó chính là mất lòng tin ..

Sáng sớm hôm sau , khi Thuý tỉnh dậy thì nhận được tin chuyển lên phòng Vip , cô lắc đầu không hiểu chuyện gì đang xảy ra :

- bác sỹ , anh có nhầm không ạ ?

Bác sỹ cười :

- phòng này do đích thân chủ tịch dặn dò , chúng tôi nhầm sao được ..

Cô gương mặt khó hiểu :

- chủ tịch mình ấy ạ ? Anh ta đến đây bao giờ ?

- đêm qua chủ tịch có ghé thăm và sáng sớm nay anh ấy có đến đây một lượt với đi làm ..

Từ ngoài 2 y tá đi vào cúi đầu :

- chào cô .. chủ tịch có dặn chúng tôi đến phụ đỡ cô chăm sóc bé ..

Cô lắc đầu không hiểu chuyện gì đang xảy ra thế này ..

Dì Năm :

- Thuý ơi , sao con đi đâu có một lúc mà quen được thằng nào đại gia thế này ..

Cô nhìn dì Năm :

- có lẽ là bố cu Bi làm chuyện này đấy dì ạ ..

Dì Năm ôm mồm ngạc nhiên :

- bố cu Bi giàu thế hả ?

Thuý không trả lời ..

Cu Bi :

- mẹ ơi cu Bi đói ..

Y tá nhanh miệng :

- thiếu gia nhỏ muốn ăn gì ạ ?

Cu Bi :

- thiếu gia là gì thế mẹ ?

Thuý :

- các cô cứ gọi cháu là cu Bi được rồi ..

Minh ở công ty gọi cho y tá riêng :

- thằng bé dậy chưa ?

Y tá :

- dạ thiếu gia dậy rồi thưa cậu chủ ..cậu ấy đang kêu đói ..

Minh vội vàng :

- mau mau hỏi xem thằng bé muốn ăn gì , tôm hùm , cá ngừ , cua lớn hay bài ngư gì không ?

Y tá quay sang hỏi Thuý :

- cậu chủ hỏi thằng bé thích ăn gì ạ ?

Thuý lấy máy từ tay cô y tá :

- này ..anh đang làm cái gì thế này ?

Minh cười :

- làm gì tốt nhất cho con trai tôi thì làm ..

- anh hâm à ? Ai bảo nó là ctraí anh , nó là con trai tôi , mình tôi sinh ra ..anh hiểu chưa ?

- ơ thế không có giống từ tôi một mình em tạo ra được nó chắc ?

Thuý tức giận tắt máy :

- tên khùng này ..

Minh tắt máy , miệng cười lớn :

- là lá la..là lá la.. yêu lại từ đầu .. ô cha cha ..

Dũng cùng thư ký của Minh bước vào..

Dũng :

- ê..mày làm sao đấy Minh ?

Thư ký cười tủm tỉm..

Minh :

- e hèm..vào đây lúc nào vậy ?(cười k ngậm được mồm)

Dũng hỏi thư ký :

- sáng nay xếp của cậu ăn phải gì thế ?

Minh liếc mắt lườm :

- mày đến đây có việc gì ?

- à..đưa vợ đi siêu âm tiện đường qua thăm mày..

- lại tập nữa hả ?

- ừ..đánh nhanh thắng nhanh , để nuôi thể..

Minh vỗ vai Dũng :

- ráng mà được con gái thì tao tạm cho một chân xếp hàng làm con dâu tao..
- mày khùng hả mình ? Con Bông là con gái mà.

mình liếc mắt nhìn dũng :

- dạo này mày ăn nói k biết cầm chừng rồi đấy..may cho mày là tao đang vui..

Dũng cười :

- đừng nói với tao là mày có con rơi vãi bên ngoài nhá..

Minh cười ngược mắt lên trần nhà :

- tao đã gặp lại Thúy..
- rồi sao ? Chắc mày hận lắm..
- mới đầu thì là vậy , còn bây giờ thấy xấu hổ..
- là như nào ?
- tao và cô ấy có một cậu con trai..thằng bé được gần 4tuoi rồi..

Dũng ôm mồm :

- ôi..cứ như tiểu thuyết ấy nhỉ ?

Minh cười :

- đời tao sai lầm nhất chính là để ng con gái mình yêu chịu khổ , hối hận nhất là không chứng kiến được những khoảnh khắc quan trọng bên con..

Dũng nhìn ánh mắt mình , anh hiểu Minh hối hận thế nào..anh vỗ vai bạn thân an ủi :

- sai lầm không đáng sợ bằng người biết sai mà không sửa..tao tin chúg mày chính là định mệnh đời nhau..

Minh gật đầu :

- đúng..nhất định phải sửa sai..
- mà cũng k hẳn trách mày , một phần cũng là do Thúy giấu mày..mày đã từng đau khổ thế nào tao cũng chứng kiến hết..

Minh :

- mày có tin cô ấy có nỗi khổ nào đó k ? Tao cảm nhận được..tao nhất định phải điều tra rõ sự việc..
- thế còn thư ? Mày tính sao ?
- đã đến lúc rồi..tao cũng nên dứt khoát để cô ấy có hạnh phúc khác..tình tan tiệc tàn , trò chơi kết thúc..

Dũng gật đầu..

Tại biệt thự..

Thư dẫn bé bông sang bà nội chơi..

Bé bông :

- con chào cụ nội .

Bà nội gật đầu cười tươi bế bé Bông trên tay :

- cụ nhớ chất của cụ quá..chất cụ càng lớn càng xinh giống mẹ..

Thư cười nhạt :

- bông bảo cụ là cháu xinh giống bố mình mà..

Cụ gật đầu :

- thằng mình hồi bé nó không thế này , chắc Bông là con gái nên cụ k tìm ra được điểm giống nhau.

Thư nén cơn giận trong lòng nở ra một nụ cười..

Cô nhận được cuộc gọi của thám tử :

- tôi rất tiếc người của chủ tịch làm chặt quá , tôi không điều tra ra được..

Thư tức giận nắm chặt tay :

- vô dụng..

Bà nội bê ra cốc sữa nóng :

- Bông uống sữa đi cho cao lớn và thông minh..

Thư :

- bông ở đây chơi với cụ , mẹ đi công việc lát nhá..

- dạ vâng..

Thư lái xe đi khỏi , cô gọi cho Tuấn.

- gặp tôi được không ?

Tuấn cười tươi đồng ý..

Tại quán cafe..

Tuấn nắm lấy tay thư :

- anh nhớ em..

Thư lườm Tuấn :

- tôi đang điên đấy..

- lại là vì nó..em chạy theo nó mãi không mệt à ? Tại sao em không buông bỏ để tìm kiếm hạnh phúc mới..

Thư cười khẩy :

- không..tôi thế nếu tôi k có dc anh Minh vì k một ai có được..

- đáng k em..hãy một lần nghĩ đến con , đến bản thân mình và chấp nhận sự thật thằng Minh nó hết yêu em từ lâu lắm rồi..

Thư khóc ôm đầu :

- anh im đi , anh thì biết gì mà nói..anh có biết tôi làm tất cả là vì anh ấy không ?.

Tuấn lắc đầu ..

Thư cười trong nước mắt :

- chúng tôi đã từng có những hạnh phúc ngọt ngào , những nụ hôn nồng cháy , những kỷ niệm đáng nhớ , những câu yêu thương đong đầy..anh ấy từng nói sẽ yêu mình tôi thôi mà..

Tuấn nhìn Thư , nước mắt rung rung :

- xin em hãy nghĩ tới bé bông..nó cần một gia đình thật sự..anh mệt mỏi lắm rồi , anh đã suy nghĩ kỹ , sống phải để đức cho con..mẹ anh trước khi mất đã từng nói , bà rất hối hận về sai

lầm tuổi trẻ của bản thân , bà tin trên đời có luật nhân quả..bà làm việc xấu và bà đã trả giá bằng tính mạng mình , điều bà day dứt nhất là chưa được một ngày ẵm cháu nội trên tay , trước khi mất bà vẫn lo cho anh..giờ suy nghĩ lại , anh sợ anh từng làm việc xấu , ông trời sẽ trừng phạt và rồi anh sẽ k đc thấy bông khôn lớn từng ngày..

Thư cười :

- anh điên rồi tuần ạ.. cuộc đời tôi chỉ có thể làm đồng minh cùng anh , nếu k thể , thì chúng ta đừng gặp nhau..

Thư bước đi :

- anh điên chứ tôi không điên..

Tuấn lắc đầu nhìn thư..anh thở dài..

Tại bệnh viện..

Hôm nay là ngày lọc máu cuối cùng của cu bi , anh vội vàng gác lại mọi việc để đến bên mẹ con cô..

Thúy :

- anh tới đây làm gì ?

Mặt anh tỉnh bơ :

- tới thăm con trai tôi chứ thăm gì em..

Thúy tức giận :

- ai là con trai anh , anh khùng hả ? Đừng nhận vợ..

Minh cười bước thẳng vào trong ..

Thúy đứng đằng sau dần mặt ra..

Dì Năm :

- ai đây ?

Thúy :

- một tên khùng dì ạ ?

Minh quay ra lờm Thúy.

-cháu là bố thằng bé..

Cu bi tỉnh dậy gọi mẹ ơi..

Minh :

- bố đây , bố đây con ..

Cu bi :

- chú không phải bố cháu , cháu có bố trung rồi..

Minh mặt khó hiểu :

- bố trung nào ? Bố mới là bố của con..

Thúy hất tay mình ra :

- tránh ra..

Cu bi :

- ai đây mẹ..

Thúy quay qua nhìn mình , anh nháy mắt ..

- đây là...

Minh há mồm chờ đợi câu trả lời..

Vệ sỹ mang một túi đồ chơi đi vào ..siêu nhân, máy xúc đủ cả..

Minh cười :

- con trai à , bố có mua đồ chơi cho con nè..mau khỏi bệnh bố đón con về nhà..

- cháu k thích siêu nhân..

- thế con thích gì ?

- mẹ bảo lớn rồi chơi trò chơi lắp ráp các thứ mới thông minh..

Minh nháy mắt vệ sỹ :

- khuân hết tất cả những bộ đồ chơi lắp ráp của các cửa hàng đến đây cho tôi..

Thúy thở dài nhìn anh..dì Năm kéo tay Thúy ra ngoài :

- bố cu bi thật hả ?

Thúy gật đầu..

Dì năm cười :

- đẹp trai quá , bảo sao thằng cu bi nó đẹp trai vậy..

Thúy lặng yên ..

Dì năm :

- những năm tháng khó khăn đã qua không hẳn là sẽ không còn khó khăn mới..thâm tâm đứa trẻ nào cũng cần có bố..dì thấy cậu ta không tồi , dì mong cháu suy nghĩ cho kỹ để thằng cu bi có cuộc sống trọn vẹn..

Thúy cúi đầu suy nghĩ :

- nhưng anh ta đã có gia đình mới rồi..

Cô quay sang nhìn trong phòng , cu bi làm quen với bố rất nhanh ..hai bố con nô đùa hạnh phúc..

minh :

- cu bi ơi , con gọi bố là bố đi..

Cu bi :

- chú thật là bố con ạ..

- phải chú là bố con..bố yêu thương con nhiều lắm..thế mẹ con k kể với con về bố à ?

- mẹ có nói , mẹ bảo bố con đi công tác xa lắm..bố con về 2 hôm rồi lại đi rồi..

- bố nào con ?

- bố trung ấy ạ..

Minh có chút ghen trong lòng..

- thế mẹ con có bao giờ ôm hay hôn chú đó không ?

- chú nào ạ ?

- à bố đó không ?

Cu bi lắc đầu..

Anh mỉm cười ..